

“MAGYAROK NAGYASSZONYA” RÓMAI KATOLIKUS FŐLELKÉSZSÉG
62. LITTLE EALING LANE - LONDON - W5 4EA
E-mail cím: londonfolelkeszseg@gmail.com
Web cím: <https://szentistvanhaz.org/>
Dr. Csigi Péter főlelkész

2026. EUCHARISZTIA – HÁLAADÁS ÉVE
No. 160/2026 - augusztus, szeptember és október

SZENTMISÉK RENDJE

- **LONDON** ► szeptember 6. – **SZENT ISTVÁN KIRÁLY FŐÜNNEPE**
13 órakor szentmise a St. John the Evangelist templomban
44. Boston Park Road, Brentford – TW8 9JF
► szeptember 20. – Évközi 25. vasárnap: 11:30-kor szentmise

► október 4. – Évközi 27. vasárnap: 11:30-kor szentmise
► október 18. – Évközi 29. vasárnap: 11:30-kor szentmise

SZENTGYÓNÁS

Minden vasárnap és hétköznapi szentmise előtt és után van lehetőség elvégezni a szentgyónást.

SZENTMISE - SZENTSÉGIMÁDÁS - RÓZSAFÜZÉR
11 órakor szerdánként szentmise az első emeleti kápolnában

- **SOUTH CROYDON** - St Gertrude templomban: **46 Purley Road, CR2 6EY**
Szentmisék: szeptember 27. – 13 órakor

► **LUTON** - Our Lady Help of Christians templomban: **52 Castle Street, LU1 3AG**
Szentmisék: szeptember 13. - 14 órakor

► **CAMBRIDGE** - ST. LAURENCE templomban: **91 Milton Road, CB4 1XB**
Szentmisék: október 11. - 13 órakor.

Hála és köszönet az elmúlt 15 esztendő kegyelmeiért

Először is megszeretném köszönni a jó Istennek a sok kegyelmet, amivel az elmúlt 15 év alatt megajándékozott és azt a sok szeretetett, amit a magyar testvéreim által megtapasztalhattam: a vasárnapi, a hétköznapi szentmisék által, a szentségek kiszolgáltatása által, a közösségi összefüggések által.

Köszönöm a magyar testvérek szeretetét, befogadását és elfogadását.

Köszönöm az intelmeiket és azt is, hogy egymást igyekeztünk hitben, reményben és szeretetben erősíteni.

Köszönöm az anyagi javaikból jutott támogatást.

Szeretnék bocsánatot kérni minden testvéremtől, akik bármilyen formában megbántottam.

Befejezésül és búcsúzásul szeretném kérni a testvérek imáját és arra, hogy szeressék és támogassák Péter atyát ebben a magas és nem mindig egyszerű lelkipásztori szolgálatban.

Szeretettel és hálával: János atya

Beköszönés

Szeretettel köszöntöm a Nagy-Britanniában élő katolikus testvéreimet és az *Értesítő* tisztelt olvasóit. Csigi Péternek hívnak. Azzal bíztak meg, hogy átvéve a stafétát Csicsó János atyától, 2026 őszétől legyek a londoni Magyarok Nagyasszonya Lelkészség lelkipásztora. Tizennyolc év papi szolgálattal a hátam mögött örömmel fogadtam az egyházi megbízást, és magamat Isten kegyelmére és a helyi közösség jóindulatára bízva készülök az új szolgálat megkezdésére. Külön köszönöm, hogy János atya minden tőle telhetőt megtesz, hogy minél gördülékenyebben menjen végbe ez a váltás.

Őszintén megvallom, hogy különleges lelkesedés van bennem az új szolgálati helyem iránt, mivel London és a Szent István Ház nem idegen terep a számomra. 2011-től négy nagyszerű és meghatározó évet töltöttem a brit

fővárosban, amikor a King's College Londonon szereztem PhD fokozatot teológiatörténetből. Bár ebben az időszakban angol plébánián laktam és láttam el papi feladatokat North Finchley-ben, azért többször is megfordultam a londoni magyar közösségben. Ezen kívül a hazaköltözésem után több alkalommal visszatértem a Little Ealing Lane-re nyári helyettesítés vagy éppen adventi lelkinap alkalmából. Ezeknek a korábbi látogatásoknak az emlékét szívesen őrzöm, és talán akadnak is majd olyanok a közösségben, akik számára ezek miatt nem leszek vadidegen.

Azután, hogy 2015-ben visszatértem Magyarországra, előbb kilenc évig a pécsi Jézus Szíve Plébánián, majd az elmúlt két évben a betegápoló irgalmas rend ugyancsak pécsi templomában végeztem papi szolgálatot. Emellett, mivel mindig is közel állt hozzám, tanárként is dolgoztam: tanítottam hittant a ciszterci Nagy Lajos Gimnáziumban, latint a hittudományi főiskolán, valamint sokféle, latinnal és művészettörténettel kapcsolatos tantárgyat oktattam angolul külföldi hallgatóknak a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán mint egyetemi adjunktus.

A költözést követően lakásomat a Szent István Házban a tervek szerint augusztus folyamán foglalom el, az első szentmisét pedig szeptember elején a szokásos londoni Szent István-nap alkalmából fogom tartani a már korábban eltervezett programnak megfelelően. Ez a vasárnap reményeim szerint jó alkalom lesz nemcsak nekem a bemutatkozásra, hanem mindnyájunknak a kölcsönös ismerkedésre és arra, hogy kezet szorítsunk, és hogy néhány szót váltsunk. Ezúton biztatok mindenkit, hogy ha teheti, vegyen részt az eucharisztia és a további programon a londoni magyar katolikus közösség éves nagy ünnepén. Adjunk hálát közösen, és imádkozzunk együtt az angliai magyar diaszpóra megújulásáért és megerősödéséért.

Addig is bizalommal ajánlom magamat mindazok imáiba, akik olvassák e sorokat. Lehetséges, hogy minden jószándék ellenére ebben az átmenet időszakában lesznek apróbb zökkenők, amikor a "már nem" és a "még nem" között találjuk magunkat. Emiatt előre szeretném kérni mindenki türelmét és megértését az előttünk álló időben. De bízom abban, hogy utána aztán számtalan alkalommal tudunk majd találkozni a londoni magyar lelkeszség különféle eseményein és szolgálatain. **Csigi Péter atya**

BETEG-IDŐS TESTVÉREINK OTTHONI és KÓRHÁZI LÁTOGATÁSA

Nagyon szívesen és örömmel teszek eleget minden ilyen jellegű felkérésnek: szentség kiszolgáltatás, szentgyónás, áldoztatás és betegek kenete céljából. Kérem, hogy időben jelezzék a szándékukat.

FELNŐTT KERESZTELÉS, ELSŐÁLDOZÁS, BÉRMÁLÁS és HÁZASSÁG (JEGYESOKTATÁS)

Hétköznapi és legfőképpen szombaton vannak a hittanórák: 11 -16 óra között.

A LELKÉSZSÉG TÁMOGATÁSA

A Lelkeszség támogatására szánt csekket *Hungarian R.C. Chaplaincy* névre kérjük szépen kitölteni.

Ugyanakkor van lehetőségük Parish Gift Aid vagy Standing Order formájában is támogatni bennünket.

Banki adatok: HSBC Bank plc. Account Name: WRCDT Hungarian R.C Chaplaincy of Our Lady

Account Number: 81098330 Sortcode: 40-05-20 Az Egyesület javára pedig *Association of R.C. Hungarians in G.B.* néven. Azon testvéreinknek, akik a Lelkeszséget és az ARKME-t anyagilag támogatták, ismételten hálásan köszönjük szépen

SZENT ISTVÁN KIRÁLY FŐÜNNEPE LONDONBAN

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves magyar testvéreket szeptember 6-án vasárnap 13:00 órakor kezdődő hagyományos londoni **SZENT ISTVÁN ÜNNEPI SZENTMISÉRE**, amelynek a celebránsa és ünnepi szónoka Dr. Csigi Péter atya lesz.

A szentmise helyszíne: St. John the Evangelist templom, a címe: **44 Boston Park Road, Brentford, Middx. – TW8 9JF**. A templom nagyon közel van a Szent István Házhhoz, akár gyalog, autóval vagy busszal is meg lehet közelíteni. Aki Piccadilly metróval érkezik: Northfields megállónál kell kiszállni, utána pedig balra fordulva lesz a buszmegálló, felszállni az E2 buszra és kiszállni a St. Faith's Church-nél (anglikán templom) utána a Globe vendéglőnél jobbra fordulva, három percre gyalog jobb oldalon lesz a katolikus templom. A szentmise után mindenkit sok szeretettel várunk **ünnepi ebédre** a Szent István Házba. Ebédet csak **előre bejelentkezett** vendégeknek tudunk biztosítani. Az ARKME tagjainak és gyerekeknek £10, a többi vendégnek az ebéd ára £15. Itt lehet foglalni: hello@szentistvanhaz.org

ARKME. PROGRAMJAI

Szeptember 6, vasárnap: Szent István ünnep

Szeptember 26, szombat: Szüreti bál - Jegyek: hello@szentistvanhaz.org

Október 11, vasárnap: Kézműves vásár

További rendezvényekkel kapcsolatos információért kérem látogasson el Facebook oldalunkra

<https://www.facebook.com/szentistvanhaz.london> vagy hívja az alábbi számot: 07742430222.

Avagy érdeklődjön a hello@szentistvanhaz.org email címen.

LELKI OLVASMÁNY

A rendkívüli évközi idő

Ha bárkit megkérdeztem eddig arról, hogy az egyházi évnek melyik szakasza a legkedvesebb a számára, volt, aki az adventet mondta, akadt, aki a nagyhetet említette, de még senkinek nem esett a választása az évközi időszakra. Valószínűleg legtöbbjüknek eszébe sem jutott, hogy akár ezt is lehetne mondani. Nem nehéz ugyanis megfelelni erről az időszakról, amelynek mintha nem is a zöld, hanem a szürke volna valójában a színe! Ezzel szemben úgy gondolom, hogy éppenséggel az évközi időszaknak ez az elfeledettsége és látszólagos jellegtelensége indíthat arra, hogy rátekintsünk életünk elfeledett és (látszatra) szürke eseményeire és időszakaira, és a keresztény hit szemszögéből gondolkodjunk el róluk.

Az évközi idő két szakaszból áll. Míg az első része szerényen meghúzódik a karácsonyi idő vége és hamvazószerda között, addig a második fele pünkösdöt követően hosszasan nyújtózva öleli fel a nyári és az őszi hónapok sorát. A liturgikus év nagyobbik részét tehát évközi szakasz teszi ki. Azt hiszem, életünk is ugyanígy nagyrészt (talán kevés kivételtől eltekintve) ehhez hasonló „köztes” időszakokból áll. S többnyire ennek nincs is tudatában az ember. Sem az életében, sem az egyházi naptárban.

Ha valamit köztesnek, hétköznapiaknak neveznek, az általában nem túl hízelgő, úgy értik, hogy nem túl érdekes, közepszerű, vagy hogy egy időre legalábbis megteszi. Mondhatni lehetne, és remélhetőleg lesz is majd, jobb, szebb, különlegesebb. Érdemes azonban óvatossá lenni ezzel, ha ugyanis a „mindennapos” és a „szokás szerinti” az unalmassal és a nem kielégítővel válik rokon értelművé, azzal végül is a saját, mindennapokból álló és szokásokra épülő létezésünkről alkotunk lesújtó ítéletet. Nagy a kísértés, hogy az ebből fakadó feszültséget vagy úgy oldjuk fel, hogy minden egyes napot és helyzetet egyedülállónak és különlegesnek címkézzünk, és eszerint „ünneplünk”, vagy azzal tompítjuk, hogy az átmeneteket múltó szakaszoknak tekintjük két jelentőségteljes és izgalmas állomás között, amelyeket át kell vészelnünk valahogy. Ha valaki nem tud vagy nem akar szembesülni a mindennapok „mindennapiságával”, könnyen kárhoztatja magát nem szűnő elégedetlenségre vagy keserű csalódásokra.

Pedig ahogy, mondjuk, karácsonykor vagy a nagyhéten sok mindent felfedezhetünk Istenről, megtudhatunk saját

magunkról, és növekedhetünk a hitben, a köztes, az évközi idő legalább ennyire alkalmas lehet ugyanezekre. *Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörttek szívét,* – üzeni Izajás prófétán keresztül *a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, és szent az ő neve* (Iz 57,15). Ez alapján úgy tűnik, hogy Istenhez nem csak a fenséges (*magasság*) és az elkülönített, extra (*szentség*) dolgok, hanem legalább annyira az egyszerűek (*alázatosak*), ill. az átlagosak vagy akár az átlagtól eltérők (*megtörttek*) is közel állnak.

Mindez akár alkalmazható az év ünnepélyes és kevésbé ünnepélyes szakaszait illetően is: vagyis, hogy Istennek nem csak a magasztos és nagyszabású, különleges pillanatok a sajátjai, hanem ott van ő bizony az „alázatosban”, azaz az átlagosban, a hétköznapiiban is. Az évközi idő annak felismerése és elismerése, hogy Isten éppúgy jelen van a mindennapi életben, a munkában és pihenésben, mint amikor összegyűlünk megünnepelni a jelentős ünnepeket.

Figyelemre méltó, hogy az egyes évközi vasárnapoknak és az azokat követő heteknek nincsen külön nevük, csak sorszámuk, szép sorban haladva egészen a harmincnegyedikig. Ez a fajta sorrendbe állítás rendet sugall: tartsuk számon az idő múlását, ne csak kifolyjon az az ujjaink között. Divatos dolog manapság listákat készíteni, sokaknak rokonszenves ez a fajta stabil rendezettség. Az évközi idő rendje mintha arra hívna, hogy legyünk „rendezett” emberek, olyanok, akiknek van ritmus az életében, vagyis jut elegendő tér ünnepnek és hétköznapiaknak, munkának és pihenésnek, szemlélődésnek és elfoglaltságnak. Megtalálni kinek-kinek a saját életritmusát nem egyszerű dolog. Nagyban befolyásolja az illető személyisége, élethelyzete, lelki alkata, ugyanakkor kialakításához gyakorlás és önfegyelem is szükségeltetik. De ha megvan, a hullámára felkapaszkodva már könnyedén lehet haladni.

Ahogy a bibliai értelemben megszentelt hetedik nap az azt megelőző hat dolgozó nap célja és beteljesedése, úgy karácsony, húsvét vagy pünkösd misztériuma tulajdonképpen a ránézésre egyhangú és átlagos évközi hetekben bomlik ki, amelyek voltaképpen a különleges és ragyogó ünneplések ellensúlyát képezik, hogy azok meg tudjanak állni a lábukon, és ne „boruljanak fel”. Egyaránt szükség van átlagosra és speciálisra, rendkívüli és rendesre, valamint nem kis odafigyelésre és erőfeszítésre ahhoz, hogy ezek egymással egyensúlyban maradjanak. Ha túl sok a hétköznapi megszokott sürgése-forgása, az ember könnyűszerrel szem elől téveszti, mi az igazán fontos, és Istenről is megfeledkezik. Ha csak az ünnepre hárul a figyelem, arra a téves következtetésre lehet jutni, hogy, ahogy mi, emberek sokszor, úgy Isten sem tartja sokra az egyszerűt és az alázatos, pedig mi sem áll távolabb tőle. Valahogy könnyebb hinni, hogy ő pompában és gazdagságban lakozik, hogy a különleges ünnepeken és a lélegzetelállító ceremóniákban található meg és érhető el, mint hogy abban, ami megszokott, átlagos, évközi.

Az évközi idő végső soron Isten szüntelen, titokzatos jelenlétén keresztül okoz igazi meglepetést: a mindennapi ember a mindennapok Istenével minden nap találkozik. És ez az, ami igazából rendkívüli.

Csigi Péter

VIDÁM PERCEK

A nagy kegyelem

A cambridge-i egyetemi templom sekrestyése ötven éven át hallgatott kiváló prédikációkat és híres szónokokat. Amikor az újságíró ezt említi, a sekrestyés nem a szónokok tehetségét tartja a legnagyobb ajándéknak, hanem azt mondja: „*A jó Isten megadta azt a kegyelmet, hogy még van hitem.*” A történet üzenete, hogy a hit Isten kegyelmi ajándéka, és önmagában a sok szép beszéd meghallgatása nem garantálja a hit megmaradását.

Tűz van

Pünkösd napján a plébános azzal kezdi prédikációját: „*Tűz van! Testvérek, tűz van!*” A hívek azt hiszik, valódi tüzről van szó, ezért izgatottan keresik a veszély forrását. A pap azonban elmagyarázza, hogy a „tűz” a szívében égő lelki tűz: a Szentlélek szeretetének és erejének lángja. A történet a pünkösti eseményre utal, amikor a Szentlélek tüzes nyelvek formájában szállt le az apostolokra, és arra hívja fel a figyelmet, hogy a kereszteni ember szívében is égjen ez a lelki tűz.